

Arrest

nr. 90 259 van 25 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 4 juli 2012 houdende bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, komen op 28 september 2009 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 28 september 2009.

Op 6 januari 2010 dienen de (schoon)ouders van verzoekers samen met verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet.

Op 28 april 2010 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*).

Op 22 juni 2010 dienen verzoekers en hun familie een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet.

Op 21 september 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en wordt de hele familie in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

Op 23 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag ongegrond wordt verklaard.

Op 15 maart 2012 wordt aan verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 26 maart 2012 dienen verzoekers een nieuwe asielaanvraag in.

Op 18 juni 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten opzichte van verzoekers de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Verzoekers stellen hiertegen een beroep in dat gekend is onder het nr. 104 490.

Op 4 juli 2012 worden ten opzichte van verzoekers de beslissingen genomen houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinqüies*). Dit zijn de bestreden beslissingen die op 6 juli 2012 per aangetekend schrijven worden verzonden:

“(…)

In uitvoering van artikel 81 en artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

De genaamde K.A.

Geboren te P., op (in) (…)

Van nationaliteit: Kosovo

het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 18 juni 2012 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

(…).”

en

“(…)

In uitvoering van artikel 81 en artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

De genaamde A.F.

Geboren te M., op (in) (…)

Van nationaliteit: Kosovo

het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 18 juni 2012 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

*In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.
(...)."*

Op 4 juli 2012 dienen verzoekers voor de derde maal een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 16 juli 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"1. Het ingeroepen middel is een schending van art. 39/70 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder de Vreemdelingenwet genoemd).

Art. 39/70 Vreemdelingenwet stelt :

'Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving worden uitgevoerd.'

Verzoekers hebben op 18 juli 2012 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep aangetekend tegen de beslissing van het C.G.V.S. dd. 18 juni 2012, waarvan er kennis gegeven werd op dezelfde dag.

Het beroep werd bijgevolg binnen de dertig dagen na de kennisgeving aangetekend, zoals voorgeschreven door art. 39/57, 1e lid, Vreemdelingenwet.

2. Het feit dat er geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied kan worden uitgevoerd, houdt in dat er geen bevel gegeven kan worden om het grondgebied te verlaten. Het ware immers totaal zinloos een bevel te geven om het grondgebied te verlaten, zo dit bevel niet kan worden uitgevoerd. Een overheidsbevel dat niet afdwingbaar is, is een contradictio in terminis. Een overheidsdienst, die naam waardig, kan onmogelijk een dergelijk bevel geven.

Daarenboven kan het niet dat de overheid de asielzoeker, die recht heeft op een verblijf in België gedurende de volledige asielprocedure, dienaangaande in verwarring zou brengen door deze asielzoeker tijdens de loop van de asielprocedure het bevel te geven het land te verlaten.

En last but not least ware het, in het kader van een weloordacht asiel- en uitwijzingsbeleid, een totaal fout signaal aan de asielzoeker een bevel te geven waarvan deze asielzoeker weet dat hij het zomaar naast zich kan neerleggen.

Zoals hierboven voldoende aangetoond werd, werd art. 39/70 Vreemdelingenwet geschonden. De bestreden beslissing is totaal onredelijk en dient geschorst en nietigverklaard te worden."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

"Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op een schending van art. 39/70 van de wet van 15 december 1980.

Verzoekende partij wijst op het ingediende beroep tegen de beslissingen van het CGVS.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekende partij er verkeerdelijk van uitgaat dat het beroep tegen de beslissingen van het CGVS in casu een schorsende werking zouden hebben, quod non.

Het CGVS weigerde de asielaanvragen van verzoekers d.d. 26 maart 2012 in overweging te nemen, op grond van art. 57/6/1 van de wet van 15 december 1980. Tegen dergelijke beslissing staat, overeenkomstig art. 39/2, §1, derde lid van de wet van 15 december 1980 enkel een annulatieberoep open en dus geen beroep in volle rechtsmacht, waarvan sprake in art. 39/70 van de wet van 15 december 1980.

De grief van verzoekende partij mist derhalve wettelijke grondslag.

Het enig middel is niet ernstig."

2.3. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 39/70 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd.

Dit artikel dat behoort tot *“Afdeling II. Specifieke bepalingen die gelden voor de beroepen met volle rechtsmacht tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen”* van de vreemdelingenwet, is evenwel niet van toepassing op verzoekers.

Ten opzichte van verzoekers nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 juni 2012 beslissingen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Deze beslissingen zijn genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, waartegen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet geen beroep in volle rechtsmacht openstaat, maar enkel een annulatieberoep.

Artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het tweede lid, staat tegen de in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 bedoelde beslissingen enkel het in § 2 bedoelde annulatieberoep open.”

Nu er tegen de beslissingen van 18 juni 2012 enkel een annulatieberoep openstaat en het reeds ingediende beroep van verzoekers een annulatieberoep betreft, is artikel 39/70 van de vreemdelingenwet, dat een beroep in volle rechtsmacht betreft, *in casu* niet van toepassing. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, hebben zij inmiddels geen recht op verblijf.

Er is geen bepaling die verbiedt dat aan verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven terwijl hun annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog hangende is.

De schending van artikel 39/70 van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET